

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן												■	מז: מ
בכור לכהן ואינו בכור לנחלה												■	מז: מ
בכור לנחלה ולכהן												■	מז: מ
ויש שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן.												■	מז: מ
איזהו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן:												◇	מז: מ
הבא אחר נפלים שיצא את ראשו חי, ובן תשעה שיצא ראשו מת												◇	מז: מ
המפלת כמין בהמה חיה ועוף - דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◆	מז: מ
עד שיהא בו מצורת אדם.	חכמים:											◆	מז: מ
המפלת סנדל או שליא או שפיר מרוקם, והיוצא מחותך - הבא אחריהם בכור לנחלה ואין בכור לכהן.												■	מז: מ
מי שלא היו לו בנים, ונשא אשה שכבר ילדה												■	מז: מ
עודה שפחה ונשתחררה, עודה עובדת כוכבים ונתגיירה, משבאת לישראל ילדה - בכור לנחלה ואין בכור לכהן	[ת"ק]											◆	מז: מ
בכור לנחלה ולכהן, שנאמר (שמות י"ג) פטר רחם בישראל - עד שיפטר רחם מישראל.	רבי יוסי הגלילי:											◆	מז: מ
מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה, נתגיירה מעוברת, נשתחררה מעוברת - ילדה היא וכהנת, היא ולויה, היא ואשה שכבר ילדה, וכן מי שלא שהתה לאחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה ואינו ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון - בכור לכהן ואינו בכור לנחלה.												■	מז: מ
אין הראש פוטר בנפלים מ"ט? (בראשית ז') כל אשר נשמת רוח חיים באפיו כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו - הוא דחשיב רישיה, איך - לא חשיב רישיה.	שמואל:											■	מז: א
הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי ובן תשעה שיצא ראשו מת	תנן:											■	מז: מ
קתני מיהא ראשו												⚡	מז: מ
מאי ראשו - רובו												!	מז: מ
וליתני רובן												⚡	מז: מ
בדין הוא דאיבעי ליה למיתני רובו, ואידי דקא בעי למיתני סיפא, בן תשעה שיצא ראשו מת, טעמא - דראשו מת, הא ראשו חי - הבא אחריו בכור לנחלה נמי לא הוי, תנא רישא נמי ראשו												!	מז: מ
ומאי קמ"ל - דכיון דמפיק ליה רישיה הוה ליה לידה												⚡	מז: מ
הוציא ראשו, אע"פ שהתזירו - הרי זה כילוך	תנינא:											■	מז: מ
וכי תימא אשמועינן בהמה וקמ"ל באדם, דאדם מבהמה לא יליף דלית לה פרוזדור, בהמה מאדם לא ילפא - משום דחשיב פרוצוף פנים דידיה												!	מז: מ
יצא כדרכו - עד שיצא רוב ראשו, ואיזהו רוב ראשו - משתצא פדחתו	הא נמי תנינא:											⚡	מז: מ
תויבתא דשמואל, תויבתא.												■	מז: מ
פדחת פוטרת בכל מקום, חוץ מן הנחלה, מאי טעמא - (דברים כ"א) יכיר אמר רחמנא.	רבי שמעון בן לקיש:											◆	מז: מ
אפ"ל לנחלה.	ר' יוחנן:											◆	מז: מ
בכל מקום לאיתווי מאי?												⚡	מז: מ
לאיתווי הא												!	מז: מ

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גירות שיצאה פדחת ולדה בהיותה נכרית, ואח"כ נתגיירה - אין נותנין לה ימי טומאה וימי טהרה, ואינה מביאה קרבן לידה.	דתנו רבנן:									!	◊	מז:
יכיר - זו הכרת פנים, ואיזו היא הכרת פנים - פרצוף פנים עם החוטם	מיתבי:									⚡	◊	מז:
עד החוטם.	תני:									!	◊	מז:
אין מעידים אלא על פרצוף פנים עם החוטם	תא שמע:									⚡	◊	מז:
עד החוטם.	תני:									!	◊	מז:
פדחת בלא פרצוף פנים, פרצוף פנים בלא פדחת - אין מעידין, עד שיהו שניהם עם החוטם	תא שמע:									⚡	◊	מז:
מאי קראה - (ישעיהו ג') הכרת פניהם ענתה בם	אביי ואיתימא רב כהנא:									⚡		מז:
שאני עדות אשה דאחמירו בה רבנן.										!	◊	מז:
ומי אחמירו?										⚡		מז:
הוחזקו להיות משיאים עד מפי עד מפי אשה מפי עבד מפי שפחה	והא תנן:									⚡		מז:
כי אקילו רבנן - בסופה, בתחלתה - לא אקילו רבנן.										!	◊	מז:
ואיבעית אימא: יכיר לחוד, והכרת פנים לחוד.										!	◊	מז:
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, רבי יוחנן אומר: אין לו בכור לנחלה	איתמר: [ר' יוחנן]									◆	◊	מז:
יש לו בכור לנחלה.	ר"ש בן לקיש:									◆	◊	מז:
אין לו בכור לנחלה - דהא הוה ליה ראשית אונו	רבי יוחנן:									◆	◊	מז:
יש לו בכור לנחלה - גר שנתגייר כקטן שנוולד דמי.	ר"ש בן לקיש:									◆	◊	מז:
ואזדו לטעמייהו										■		מז:
דאיתמר, היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אומר: קיים פריה ורביה	[רבי יוחנן]:									◆	◊	מז:
לא קיים.	ר"ש בן לקיש:									◆	◊	מז:
קיים (ישעיהו מ"ה) לא תוהו בראה לשבת יצרה	ר' יוחנן:									◆	◊	מז:
לא קיים פריה ורביה - גר שנתגייר כקטן שנוולד דמי.	ר"ש בן לקיש:									◆	◊	מז:
וצריכא, דאי איתמר בהא קמייתא - בהא קאמר רשב"ל, משום דבהיותו עובד כוכבים לאו בני נחלה נינהו, אבל בהא - אימא מודה ליה לרבי יוחנן דלא תוהו בראה לשבת יצרה, והא עבד ליה שבת ואי איתמר בהא - בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהא - אימא מודה ליה לר"ש בן לקיש, צריכא.										■	◊	מז:
מי שלא היו לו בנים, ונשא אשה שכבר ילדה עודה שפחה ונשתחררה, עודה עובדת כוכבים ונתגיירה, ומשבאתה לישראל ילדה - בכור לנחלה ואינו בכור לכהן.	תנן:									⚡	◊	מז:
ילדה ממאן?										⚡	⚡	מז:
אילימא מישראל שלא היו לו בנים										!	⚡	מז:
מאי איריא גירות ושפחה? אפילו בת ישראל נמי אלא לאו - מגר שהיו לו בנים ונתגייר, וקתני בכור לנחלה										⚡	⚡	מז:
לא, לעולם מישראל שלא היו לו בנים, ואינו בכור לכהן איצטריכא ליה, לאפוקי מדרבי יוסי הגלילי										!	◊	מז:
בכור לנחלה ולכהן, שנאמר (שמות י"ג) פטר רחם בישראל - עד שיפטר רחם מישראל	רבי יוסי הגלילי:									■	!	מז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
בכורות-יש בכור	מקרא										
קמ"ל דלא.										!	
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים, ונתגיייר - יש לו בכור לנחלה	ת"ש:									⬢	◊
הא ודאי רבי יוסי הגלילי הוא, דאמר פטר רחם בישראל - עד שיפטרו רחם מישראל, ויליף איהו מינה דידה.	רבינא ואיתימא רב אחא בריה דרבא:									!	◊
לוייה שילדה - בנה פטור מה' סלעים.	רב אדא בר אהבה:										⬢
דאיבער ממאן?										^	
אילימא דאיבער מכהן ומלוי										!	
מאי איריא לוייה? אפילו ישראלית נמי										⚡	
אלא דאיבער מישראל										!	
(במדבר א') למשפחותם לבית אבותם כתיב										⚡	
דאיבער מעובד כוכבים ולא חימא אליבא דמאן דאמר אין מזהמין את הולד, אלא אפילו למאן דאמר מזהמין את הולד - לוי פסול מיקרי.	רב פפא:									!	◊
לעולם דאיבער מישראל, ושאיני התם דאמר קרא פטר רחם - בפטר רחם תלא רחמנא.	מר בריה דרב יוסף - רבא:									!	◊
מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה, נתגיירה מעוברת, נשתחררה מעוברת - ילדה היא וכהנת, היא ולויה, היא ואשה שכבר ילדה, וכן מי שלא שהתה אחרי בעלה ג' חדשים ונשאת, וילדה ואין ידוע אם בן ט' לראשון אם בן ז' לאחרון - בכור לכהן ואינו בכור לנחלה	תנן:									⬢	◊
מכלל דכהונה ולויה פטורין										⬢	
דאיבער ממאן?										^	
אילימא דאיבער מכהן ולוי										!	
מאי איריא כהנת ולויה? אפי' בת ישראל נמי										⚡	
אלא דאיבער מעובד כוכבים										!	◊
כהנת פטורה?										⚡	
כהנת שנתעברה מעובד כוכבים מהו?	והאמר רב פפא, בדיק לן רבה:									⬢	◊
ואמינא ליה: לאו היינו דרב אדא בר אהבה	[רב פפא]									⬢	
דאמר לוייה שילדה - בנה פטור מחמש סלעים?	[רב אדא בר אהבה]									⬢	
ואמר לי: הכי השתא בשלמא לוייה - בקדושתה קיימא	[רבה]									⚡	
לוייה שנשבית או שנבעלה בעילת זנות - נותנין לה מן המעשר ואוכלת	דתניא:									⬢	
אלא כהנת, כיון דאי בעיל לה - הויא זרה										⚡	◊
הניחא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא דאמר דאיבער מישראל - מוקי לה בדאיבער מישראל, אלא לרב פפא, במאי מוקי לה?	[מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:]									⚡	◊
לעולם דאיבער מכהן והיא בת ישראל, ואמאי קרי לה כהנת - דבנה כהן.										!	◊
כהן שמת והניח בן חלל, רב חסדא אמר: הבן חייב לפדות את עצמו	איתמר: [רב חסדא]									⬢	◊
אין הבן חייב לפדות את עצמו.	רבה בר רב הונא:									⬢	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל היכא דמת האב לאחר שלשים. דכולי עלמא לא פליגי דאין הבן חייב לפדות את עצמו - שהרי זכה אביו בפדיונו.												■	מז:
כי פליגי - היכא דמת האב בתוך שלשים יום												◇	מז:
הבן חייב לפדות את עצמו - דהא לא זכה אביו לפדיונו	רב חסדא:											◆	מז:
אין הבן חייב לפדות עצמו - דאמר ליה אתינא מכח גברא דלא מצית לאשתעווי דינא בהדיה.	רבה בר רב הונא:											◆	מז:
נתגיירה מעוברת - בכור לכהן	תנן:											⚡	מז:
ואמאי? לימא ליה אתינא מכח גברא דלא מצית לאשתעווי דינא בהדיה												⚡	מז:
שאני עובד כוכבים - דלית ליה חייס.												!	מז:
כהן שמת בתוך שלשים והניח בן חלל - הבן חייב לפדות את עצמו שלא זכה האב בפדיונו, מת לאחר שלשים יום - אין הבן חייב לפדות את עצמו, שהרי זכה האב בפדיונו.	רבי שמעון יאסיניא אמר רבי שמעון בן לקיש:											■	מז:
וכן מי שלא שהתה אחרי בעלה ג' חדשים וכו':												■	מז:
בכור שנחלה הוא דלא הוי, הא כפשוטו שקיל ואמאי? ליוזיל לגבי האי - ולידחיה, ולגבי האי - ולידחיה												⚡	מז:
לא נצרכא אלא לבא אחריו, וה"ק בכור לכהן, והבא אחריו - אין בכור שנחלה	רבי ירמיה:											!	מז:
ולכתבו הרשאה להדד?												⚡	מז:
וכי תימא מתנאי שלא בהרשאה												!	מז:
הא מוקמינן לה קמן דבהרשאה												⚡	מז:
מסייע ליה לרבי ינאי												!	מז:
הוכרו ולבסוף נתערבו - כותבין הרשאה זה לזה, לא הוכרו ובסוף נתערבו - אין כותבין הרשאה זה לזה.	דא"ר ינאי:											!	מז:
אי זהו בכור שנחלה ולכהן:												■	מז:
המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינין. המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים, והמפלת ליום ארבעים - הבא אחריהם בכור שנחלה ולכהן.												■	מז:
יוצא דופן והבא אחריו - שניהו אינו בכור לא שנחלה ולא לכהן	[ת"ק]											◆	מז:
הראשון - שנחלה, והשני - לחמש סלעים.	ר"ש:											◆	מז:
ראשון שנחלה לא - (דברים כ"א) וילדו לו בעינו, לחמש סלעים נמי לא - (שמות י"ג) פטר רחם בעינו, שני שנחלה לא - (דברים כ"א) ראשית אוננו בעינו, לחמש סלעים נמי לא - קסבר: בכור לדבר אחד - לא הוי הראשון - שנחלה, והשני - לחמש סלעים ר"ש לטעמיה, דאמר: (ויקרא י"ב) תלד - לרבות יוצא דופן והשני לחמש סלעים קסבר: בכור לדבר אחד - הוי בכור.	[ת"ק]											◆	מז:
מי שלא בכרה אשתו, וילדה שני זכרים - נותן ה' סלעים לכהן												■	מז:
מת אחד מהן בתוך שלשים יום - האב פטור.												◇	מז:
מת האב והבנים קיימים, ר"מ אומר: אם נתנו עד שלא חלקו - נתנו, ואם לאו - פטורין	[ר"מ]											◆	מז:
נתחייבו נכסים.	ר' יהודה:											◆	מז:
זכר ונקבה - אין כאן לכהן כלום.												■	מז:
דמית האב אימת?												⚡	מז:
אילימא דמית לאחר לי יום												!	מז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהא אמר ר"מ כי חלקו פטורין? והא אשתעבדו להו לנכסי										ז		מה.
אלא דמית בתוך ל' יום										!	◇	מה.
מ"ש כי חלקו - דאזיל לגבי האי - ומדחי ליה, דאזיל לגבי האי - ומדחי ליה כי לא חלקו נמי, לזייל לגבי האי - ולדחיייה, ולזייל לגבי האי - ולדחיייה										ז		מה.
זאת אומרת, שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקחו שדה בשותפות - בעל חוב גובה אותה מהם, דאמר ליה, אי בדיך מסיקנא - מנתא דיך קא שקילנא, ואי בחברך מסיקנא - מנתא דחברך קא שקילנא.	רבי ירמיה:									!	◇	מה.
מכדי, נכסי דבר איניש אינון ערבין ביה, מי איכא מידי דלדידיה לא מצי תבע ליה, ולערב מצי תבע ליה?	רבא:									ז		מה.
המלוה את חבירו על ידי ערב - לא יפרע מן הערב	והתנן:									ז	◇	מה.
וק"ל: דלא יתבע מן הערב תחלה										ז		מה.
לעולם שמת לאחר ל' יום, ואי דאיכא נכסי טובא - ה"נ דשקיל, והכא במאי עסקינן כגון דליכא אלא חמש סלעים, ודכולי עלמא אית להו דרב אסי	אלא אמר רבא:									!	◇	מה.
האחין שחלקו - מחצה ירשין ומחצה לקוחות	דאמר רב אסי:									!	◇	מה.
ודכולי עלמא: מלוה הכתובה בתורה - לאו ככתובה בשטר דמיא:										!	◇	מה.
ודכולי עלמא אית להו דרב פפא										!		מה:
מלוה על פה - גובה מן היורשין, ואינו גובה מן הלקוחות.	דאמר רב פפא:									!	◇	מה:
והכא בחמש ולא בחצי חמש קמפלגי:										!	◇	מה:
חמש ולא חצי חמש	דר"מ סבר:									!	◇	מה:
חמש ואפי' חצי חמש.	ור' יהודה סבר:									!	◇	מה:
אי הכי, רבי יהודה אומר נתחייבו נכסים, חייב גברא מיבעי ליה										ז	◇	מה:
האחין שחלקו, אם יש עשרה זון לזה ועשרה זון לזה - חייבין, ואם לאו - פטורין	ועוד, תניא ר' יהודה:									ז	◇	מה:
מאי עשרה זון לזה ועשרה זון לזה?										^	ז	מה:
אילימא בין דירושה בין דלקוחות, וחמש ואפילו חצי חמש										!	ז	מה:
אי הכי - מאי אריא עשרה? אפילו בציר מעשרה נמי										ז	ז	מה:
אלא פשיטא עשרה זון דירושה לזה, ועשרה זון דירושה לזה										!	ז	מה:
אלמא: חמש ולא חצי חמש סבירא ליה										ז	◇	מה:
אלא, דכולי עלמא חמש ולא חצי חמש, והכא בדרב אסי ורב פפא קמפלגי.										!	◇	מה:
ואיכא דמתני - ליה אסיפא:											◇	מה:
נתחייבו הנכסים	רבי יהודה:										◇	מה:
דמית האב אימת?										^		מה:
אילימא דמית לאחר שלשים										!		מה:
מכלל דר"מ סבר כי חלקו פטורין? הא אשתעבדי להו נכסי										ז		מה:
אלא בתוך שלשים										!	◇	מה:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי חלקו אמאי מחייב ר' יהודה? ליזיל לגבי האי - לידחייא, וגבי האי - ולידחייא											◊	מה:
זאת אומרת, שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקח אחד מהם שדה מחבירו, בעל חוב גובה ממנו, דאמר ליה, אי בדידך מסיקנא - מנתא דידך קא שקילנא, ואי בחברך מסיקנא - משתעבדא לי מקמי דידך.	ר' ירמיה:										◊	מה:
מכדי נכסוהי דבר איניש אינון ערבין ביה	רבא:										◊	מה:
וכולה כלישנא קמא.	[רבא]										◊	מה:
שתי נשים שלא בכרו, וילדו שני זכרים - נותן י' סלעים לכהן											■	מה:
מת אחד מהן בתוך שלשים יום, אם לכהן אחד נתן יחזיר לו חמש סלעים, ואם לשני כהנים נתן - אינו יכול להוציא מידם.											◊	מה:
זכר ונקבה, או שני זכרים ונקבה נותן חמש סלעים לכהן.											■	מה:
שתי נקבות וזכר, או שני זכרים ושתי נקבות - אין כאן לכהן כלום.											■	מה:
אחת בכרה ואחת שלא בכרה, וילדו שני זכרים - נותן חמש סלעים לכהן											■	מה:
מת אחד מהם בתוך שלשים יום - האב פטור.											◊	מה:
מת האב והבנים קיימים, ר"מ אומר: אם נתנו עד שלא חלקו - נתנו, ואם לאו - פטורין	[ר"מ]										◊	מה:
נתחייבו נכסים.	ר' יהודה:										◊	מה:
זכר ונקבה - אין כאן לכהן כלום.											■	מה:
שתי נשים של שני אנשים שלא בכרו, וילדו ב' זכרים - זה נותן חמש סלעים לכהן וזה נותן חמש סלעים.											■	מה:
מת אחד מהם בתוך שלשים יום, אם לכהן אחד נתנו - יחזיר להם חמש סלעים, אם לשני כהנים נתנו - אינם יכולין להוציא מידם.											◊	מה:
זכר ונקבה - האבות פטורין, והבן חייב לפדות את עצמו.											■	מה:
שתי נקבות וזכר, או שתי נקבות ושני זכרים - אין כאן לכהן כלום.											◊	מה:
אחת בכרה ואחת שלא בכרה של שני אנשים, וילדו שני זכרים - זה שלא בכרה אשתו נותן חמש סלעים לכהן											■	מה:
זכר ונקבה - אין כאן לכהן כלום.											■	מה:
מ"ש שני כהנים, דאזיל לגבי האי ומדחי ליה, ואזיל לגבי האי ומדחי ליה, כהן אחד נמי, ליזיל אנביה האי - ולידחייא, וליזיל אנביה האי - ולידחייא											◊	מה:
בבא בהרשאה	שמואל:										!	מט.
לא כתבינן אדרכתא אמטלטל?	והאמרי נהרדעי:										◊	מט.
ה"מ - היכא דכפריה, אבל היכא דלא כפריה - כתבינן.											!	מט.
זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום.											■	מט.
שני זכרים ונקבה - אין כאן לכהן כלום.	תנא רב הונא:										◊	מט.
ותנא דידן											◊	מט.
כיון דבשני אנשים הוא דמשכחת לה, באיש אחד ושתי נשים לא משכחת לה - לא מתני ליה.											!	מט.
מת הבן בתוך שלשים יום - אע"פ שנתן לכהן יחזיר, לאחר ל' יום - אע"פ שלא נתן יתן.											■	מט.
מת ביום שלשים - כיום שלפניו	[ת"ק]										◊	מט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אם נתן - לא יטול, ואם לא נתן - לא יתן:	ר' עקיבא:												מט.
מאי טעמייהו דרבנן?													מט.
גמרי (במדבר י"ח) חדש (במדבר ג') חדש ממדבר, מה התם - ומעלה, אף הכא נמי - ומעלה	[רבנן]												מט.
ור"ע													מט.
מספקא ליה, מדאיצטריך למכתב ומעלה גבי ערכין, ולא גמרי ממדבר, הוה להו שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין או דלמא: כי אין מלמדין - לעלמא, אבל לגופיהו - מלמדין? ומשום הכי: מספקא ליה.	[ר"ע]												מט.
הכל מודים לענין אבילות יום שלשים - כיום שלפניו	רב אשי:												מט.
הלכה כדברי המיקל באל.	דאמר שמואל:												מט.
מת האב בתוך שלשים - בחזקת שלא נפדה, עד שיביא ראייה שנפדה לאחר שלשים יום - בחזקת שנפדה, עד שיאמרו לו שלא נפדה.													מט.
הוא לפדות ובנו לפדות - הוא קודם לבנו	[ת"ק]												מט.
בנו קודמו, שמצותו - על אביו, ומצות בנו - עליו.	רבי יהודה:												מט.
איתמר, הפודה את בנו בתוך שלשים יום, רב אמר: בנו פדוי	[רב]												מט.
אין בנו פדוי.	שמואל:												מט.
דכולי עלמא: מעכשיו - אין בנו פדוי, לאחר שלשים יום ואיתנהו למעות - ודאי בנו פדוי - כי פליגי - לאחר שלשים יום ונתעכלו המעות:	רבא:												מט.
													מט.
בנו פדוי - מידי דהוה אקידושי אשה, התם לאו אע"ג דנתעכלו המעות - הוה קידושי, הכא נמי לא שניא.	רב:												מט.
התם - בידו לקדשה מעכשיו, הכא - אין בידו לפדותו מעכשיו.	ושמואל אמר לך:												מט:
ואע"ג דקיימא לן דכל היכא דפליגי רב ושמואל - הלכתא כרב באיסורי וכשמואל בדיני, הכא הלכתא כוותיה דשמואל.													מט:
מת בתוך ל' יום - אע"פ שנתן לכהן יחזיר לו חמש סלעים	תנן:												מט:
טעמא - דמת, הא לא מת - בנו פדוי													מט:
הכא במאי עסקינן - דאיתנהו למעות.													מט:
בחזקת שלא נפדה עד שיביא ראייה שנפדה	תא שמע:												מט:
התם נמי - דאיתנהו למעות בעינייהו.													מט:
תני תנא קמיה דרב יהודה: הפודה את בנו בתוך שלשים יום - בנו פדוי													מט:
שמואל אמר אין בנו פדוי ואת אמרת בנו פדוי?	אמר ליה: [רב יהודה]												מט:
תני: אין בנו פדוי - ואע"ג דקיימא לן כרב באיסורי וכשמואל בדיני הכא הלכתא כותיה דשמואל.	[רב יהודה]												מט:
הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו וכו'.													מט:
הוא לפדות ובנו לפדות - הוא קודם לבנו	תנו רבנן: [ת"ק]												מט:
בנו קודמו, שמצותו - על אביו, ומצות בנו - עליו.	רבי יהודה:												מט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכל מודים היכא דליכא אלא חמש סלעים - הוא קודם לבנו, מאי טעמא - דמצוה דידיה עדיף, כי פליגי - היכא דאיכא חמש משועבדות וחמש בני חורין:	רבי ירמיה:											
מלוה הכתובה בתורה - ככתובה בשטר דמיא, ודידיה - אזיל וטריף ממשעבדי, ובהני חמש בני חורין - פריק ליה לבריה.	ר' יהודה סבר:											
מלוה הכתובה בתורה - לאו ככתובה בשטר דמיא, הלכך - מצוה דידיה עדיף.	ורבנן סברי:											
חמש סלעים של בן - במנה צורי												
שלשים של עבד, וחמשים של אונס ושל מפתה, ומאה של מוציא שם רע - כולם בשקל הקדש במנה צורי												
וכולן נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים.												
מאי מנה צורי?	[רבי אסי]											
מנה של צורי	רבי אסי:											
דינרא ערבא	רבי אמי:											
איסתירא סאסריתא דמיזבנא תמניא בדינרא, חמש מינייהו לפדיון הבן.	רבי חנינא:											
דינרא הדריינא טריינא שייפא, דמזבנא בעשרים וחמשה זוזי, דל מינייהו שתותא - ואיך לפדיון הבן.	רבי יוחנן:											
הני עשרין וחד נכי דנקא הוי												
אלא: דל שתותא וזוזא, ואיך לפדיון הבן												
אכתי עשרין נכי דנקא הוי												
אלא, דל זוזא ושתותא, ואיך לפדיון הבן, דהוי להו עשרין מתקלי במתקלי דינרא, דאינון עשרין ותמניא זוזי ופלגי ופלגא דנקא בדינרא ערביא.												
סילעים דאורייתא - תלתא ותילתא הוי, דכתיב (שמות ל') עשרים גרה השקל ומתרגמינן עשרין מעין, ותניא שש מעה כסף - דינר.	רבא:											
והלא סלע של קדש ארבעים ושמונה פונדיונין, פונדיון זה מה טיבו - קילבון לפרוטרוט	מיתיבי:											
בתר דאוסופו עילויהו												
עשרים גרה השקל, למדנו לשקל שהוא עשרים גרה, ומנין שאם רצה להוסיף יוסף - ת"ל (ויקרא כ"ז) יהיה, יכול יפחות - ת"ל (במדבר י"ח) הוא.	דתניא:											
רב אשי שדר ליה שבסר זוזי לרב אחא בריה דרבינא בפדיון הבן	[רב אשי]											
לישדר לי מר תלתא יתירא דאיכא עלוייהו	שלח ליה: [רב אשי]											
לשדר לי מר תלתא אחרינא דאוסופו עלוייהו	שלח ליה: [רב אחא בריה דרבינא]											
כל כסף האמור בתורה סתם - סלע, דנביאים - ליטרין, דכתובין - קינטרין חוץ מן כספו של עפרון, שאע"פ שכתוב בתורה סתם - קינטרין, דכתיב (בראשית כ"ג) ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר, ואיכא דוכתא דקא קרו לקינטרא תיקלא.	רבי חנינא:											
ביקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם מפני כספה וזהבה של ירושלים, עד שמצאו לו מקרא מן התורה שהוא מותר, שנאמר (יחזקאל ז') ובאו בה פריצים וחללוה.	רבי אושעיא:											
ירושלים היא רובא דעלמא?												
בקשו לגנוז דינרא הדריינא טריינא שייפא מפני טבעה של ירושלים, עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר, שנאמר (יחזקאל ז') ובאו בה פריצים וחללוה.	אלא אמר אביי:											
כל כסף האמור בתורה סתם - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.	רב יהודה אמר רב אסי:											
וכללא הוא? והרי טענה, דכתיב (שמות כ"א) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור												

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבועת הדיינין, הטענה שתי כסף?	ותנן:									⚡	◇	ב1	
שאני התם דכתיב כסף או כלים, מה כלים - שנים, אף כסף - שנים, ומה כסף - דבר חשוב, אף כלים - דבר חשוב.										!	◇	ב1	
והרי מעשר, דכתיב: (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך										⚡		ב1	
הפורט סלע ממעות מעשר שני	ותנן:									⚡	◇	ב1	
כסף כסף ריבוי										!	◇	ב1	
והרי הקדש, דכתיב: (ויקרא כ"ז) ונתן הכסף וקם לו										⚡		ב1	
הקדש שוה מנה שהיללו על שוה פרוטה מחולל	ואמר שמואל:									⚡	◇	ב1	
הקדש נמי, יליף קדש קדש ממעשר.										!	◇	ב1	
והרי קידושי אשה, דכתיב: (שמות כ"א) ויצאה חנם אין כסף										⚡		ב1	
בדינר ובשוה דינר	ותנן-ב"ש:									◆	⚡	◇	ב1
בפרוטה ובשוה פרוטה	ב"ה:									◆	⚡	◇	ב1
לימא רב אסי דאמר כב"ש?										⚡		ב1	
כל כסף קצוב האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.	אלא, אי איתמר הכי איתמר: רב יהודה אמר רב אסי:									⚡	◇	ב1	
מאי קמשמע לך?										⚡		ב1	
חמש סלעים של בן וכו'	תנינא:									⚡		ב1	
ושל דבריהם - כסף מדינה איצטריכא ליה										!	◇	ב1	
התוקע לחבירו - נתן לו סלע, ולא תימא סלע - ארבע זווי, אלא פלגא דזווא, דקרי אינשי סלע - פלגא דזווא.	דתנן:									⚡	!	ב1	
הנן בישא תקע ליה לההוא גברא, אתא לקמיה דרב הונא											○	ב1	
אמר ליה: הב ליה פלגא דזווא											○	ב1	
הוה ליה זווא מאכא בהדיה דלא נפיק, תקע ליה אחרינא ויהביה ניהליה.											○	בא	
שלשים של עבד חמשים של אונס ושל מפתה וכו'.											■	בא	
הא תו למה לי הא תנא ליה רישא											⚡	בא	
אונס ומוציא שם רע איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא כיון דלא כתיב בהו שקלים אימא זווי בעלמא קמ"ל דמילף קא ילפי מהדדי.											!	◇	בא
הוץ מן השקלים.											■	בא	
הוץ מן השקלים ומעשר והראיון.	תנא:										■	◇	בא
שקלים דתנן: מצרפין שקלים לדרבנות - מפני משאוי הדרך.	[דתנן]										■	בא	
מעשר, דכתיב (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך.											■	בא	
והראיון - תני רב יוסף: שלא יביא סיגה לעורה.	[רב יוסף]										■	בא	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין פודין לא בעבדים ולא בשטרות ולא בקרקעות ולא בהקדשות.												■	נא.
כתב לכהן שהוא חייב לו חמשה סלעים - חייב ליתן לו, ובנו אינו פדוי, לפיכך אם רצה הכהן ליתן לו במתנה רשאי.												■	נא.
המפריש פדיון בנו ואבד - חייב באחריותו, שנאמר: (במדבר י"ח) יהיה לך ופדה תפדה.												■	נא.
מתני' דלא כרבי												◇	נא.
בכל פודין בכור אדם, חוץ מן השטרות.	דתניא, רבי:											◇	נא.
מאי טעמא דרבי?												^	נא.
דריש ריבוי ומיעוטי, (במדבר י"ח) ופדויו מבן חדש - ריבה, בערכך כסף - מיעט, תפדה - ריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי רבי - רבי כל מילי, ומאי מיעט - מיעט שטרות.	[רבי]											◇	נא.
ורבנן דרשי כלא ופרט ופדויו מבן חדש - כלל, בערכך כסף - פרט, תפדה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות - שאין מטלטלין, יצאו עבדים - שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאף על פי שמטלטלין, אין גופן ממון.	[רבנן]											◇	נא.
ורבי ריבוי ומיעוטי דריש? והא רבי כללי ופרטי דריש מרצע	רבינא למרימר:											ג	נא.
(דברים ט"ו) מרצע - אין לי אלא מרצע, מנין לרבות הסול והסירא והמחט והמקדח והמכתב - ת"ל (דברים ט"ו) ולקחת - לרבות כל דבר שנקלק ביד, דברי רבי יוסי ברבי יהודה.	דתניא: [ר' יוסי ברבי יהודה]											◇	נא.
מרצע - מה מרצע מיוחד - של מתכת, אף כל - של מתכת.	רבי:											◇	נא.
ואמרינן: במאי קא מיפלגי												ג	נא.
רבי דריש כללי ופרטי	[רבי]											◇	נא.
רבי יוסי ברבי יהודה דריש ריבוי ומיעוטי	[רבי יוסי ברבי יהודה]											◇	נא.
אין, בעלמא רבי כללי ופרטי דריש, והכא - כדתנא דבי רבי ישמעאל												!	נא.
(ויקרא י"א) במים במים שתי פעמים, אין זה כלל ופרט אלא ריבה ומיעט.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											!	נא.
כ"מ שאתה מוצא שתי כללות הסומכים זה לזה - הטל פרט ביניהם ודונם בכלל ופרט.	ורבנן - אמרי כדאמרינן במערבא:											■	נא.
ולא בהקדשות.												■	נא.
פשיטא, לאו ידידיה נינהו												ג	נא.
אימא: ולא הקדשות בכל אלו.												!	נא.
כתב לכהן שהוא חייב לו חמשה סלעים חייב ליתן לו כו':												■	נא.
דבר תורה בנו פדוי לכשיתן, ומ"ט אין בנו פדוי - גזירה שמא יאמרו פודין בשטר.	עולא:											◇	נא.
בנו פדוי - לכשיתן.	תני תנא קמיה דרב נחמן:											■	נא.
זו דברי רבי יוסי ברבי יהודה סתימתא	רב נחמן:											■	נא.
זו דברי רבי אלעזר ברבי שמעון סתימתא, אבל חכמים אומרים: אין בנו פדוי.	ואמרי לה:											■	נא.
והלכתא: אין בנו פדוי.												◇	נא.
לפיכך אם רצה הכהן ליתן לו במתנה רשאי.												■	נא.
נתנו לעשרה כהנים בבת אחת - יצא, בזה אחר זה - יצא, נטלו והחזירו לו - יצא, וכך היה מנהגו של רבי טרפון שהיה נטול ומחזיר, וכשמענו חכמים בדבר אמרו: קיים זה הלכה זו.	תנינא להא, דת"ר:											◇	נא.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
הלכה זו ותו לא?																									נא:
אלא: קיים זה אף הלכה זו.																									נא:
רבי חנינא הוה רגיל ושקיל ומהדר, חזייה לההוא גברא דהוה קא אזיל ואתי קמיה, אמר ליה: לא גמרת ויהיבת מידעם, ביש עבדת, הילכך אין בנך פדוי.	[רבי חנינא]																								נא:
המפריש פדיון בנו ואבד חייב באחריותו.																									נא:
מנלן?																									נא:
אתיא ערך ערך מערכין.	ר' שמעון בן לקיש:																								נא:
(שמות ל"ד) וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם, ויליף ריקם ריקם מעולת ראייה, מה עולת ראייה - חייב באחריותו, אף פדיון הבן - חייב באחריותו.	רב דימי א"ר יונתן:																								נא:
מתקיף לה רב פפא קרא לקרא?																									נא:
הא כדקתני טעמא (במדבר י"ח) יהיה לך אך פדה תפדה, וכי איתמר דריש לקיש - ארישא איתמר	אלא א"ר פפא:																								נא:
מת לאחר שלשים יום - אע"פ שלא נתן יתן	[רישא]																								נא:
מנא לן?																									נא:
אתיא ערך ערך מערכין.	ר' שמעון בן לקיש:																								נא:
וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם, מה להלן - יורשין חייבין, אף כאן - יורשין חייבין.	רב דימי א"ר יונתן:																								נא:
הבכור נוטל פי שנים בנכסי האב, ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם																									נא:
ואינו נוטל פי שנים בשבחה, ולא בראוי כבמוחזק																									נא:
ולא האשה בכחובתה, ולא הבנות במזונותיהן, ולא היבם																									נב:
וכולם אין נוטלין בשבחה ולא בראוי כבמוחזק.																									נב:
מ"ט?																									נב:
אמר קרא: (דברים כ"א) ולו משפט הבכורה - משפט הבכורה לאיש ואין משפט הבכורה לאשה.																									נב:
ואינו נוטל בשבחה דכתיב - (דברים כ"א) בכל אשר ימצא לו.																									נב:
ולא בראוי כבמוחזק דכתיב: בכל אשר ימצא לו.																									נב:
ולא האשה בכחובתה																									נב:
איני																									נב:
בעל חוב גובה את השבחה	והאמר שמואל:																								נב:
מקולי כתובה שנו כאן.	ר' אבא:																								נב:
ולא הבנות במזונותיהן.																									נב:
מ"ט?																									נב:
תנאי כתובה ככתובה דמי.																									נב:
ולא היבם.																									נב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
מ"ט?																					▲		נב.		
בכור קרייה רחמנא.																					!	◇	נב.		
ל"ש אלא שבחה ששבחו נכסים בין מיתה ליבום, אבל בין יבום לחלוקה - שקיל, מ"ט - (דברים כ"ה) יקום על שם אחיו המת אמר רחמנא - והרי קם.	אבוי:																				◆	■	נב.		
אפ"ל בין יבום לחלוקה נמי לא שקיל, מ"ט - כבכור, מה בכור - אין לו קודם חלוקה, אף יבם נמי - אין לו קודם חלוקה.	רבא:																				◆	■	נב.		
וכולם אין נוטלין בשבחה.																						■	<	נב.	
לאיתויי שבחא דממילא, כגון חפורה והווי שובלי, שלפופי והווי תמרי.																						■	◇	נב:	
ולא בראוי כבמוחזק:																						■	<	נב:	
לאיתויי נכסי דאבי אבא.																						■	◇	נב:	
אלו שאין חוזרין ביובל הבכורה, והיורש את אשתו, והמייבם את אשת אחיו והמתנה - דברי ר"מ	[ר"מ]																					◆	■	נב:	
המתנה כמכר.	חכמים:																					◆	■	נב:	
כולם חוזרין ביובל.	רבי אלעזר:																					◆	■	נב:	
היורש את אשתו יחזיר לבני משפחה, וינכה להם מן הדמים:	רבי יוחנן בן ברוקה:																					■		נב:	
מאי טעמא דרבי מאיר?																							▲		נב:
מכר הוא דאמר רחמנא ליהדר ביובל מתנה וירושה - לא, והני דירושה ירושה דמתנה מתנה	[ר"מ]																					!	◇	נב:	
בכור - (דברים כ"א) לתת לו פי שנים - מתנה קרייה רחמנא.	[ר"מ]																					!	◇	נב:	
והיורש את אשתו - ירושה הבעל דאורייתא.	[ר"מ]																					!	◇	נב:	
והמייבם את אשת אחיו - בכור קרייה רחמנא.	[ר"מ]																					!	◇	נב:	
מתנה כמכר.	חכמים:																						■	<	נב:
מאי טעמייהו דרבנן?																							▲		נב:
(ויקרא כ"ה) תשובו - לרבות את המתנה																						!	◇	נב:	
והני כולהו - ירושה נינהו																						!	◇	נב:	
בכור - אמר קרא לתת לו פי שנים - מקיש חלק בכורה לחלק פשוט, מה חלק פשוט - ירושה, אף חלק בכורה ירושה:																						!	◇	נב:	
כולם חוזרים ביובל.	רבי אלעזר:																						■	<	נב:
סבר לה כרבנן דאמרי תשובו - לרבות את המתנה, והני כולהו - מתנה נינהו																							■	◇	נב:
בכור - לתת לו פי שנים - מתנה קרייה רחמנא																							■		נב:
והיורש את אשתו - ירושה הבעל דרבנן																							■		נב:
והמייבם את אשת אחיו - בכור קרייה רחמנא.																							■		נב:
האחין שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:																						■	◇	נב:
ואלו שאין חוזרין ביובל, הבכורה?	מותיב רב הושעיא:																						■	◇	נב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי אין חזרין - אין חזרין לבטלה	אמר ליה ר' אלעזר:										!	◇	נב:
מכלל דמאן דאמר חזרין חזרין לבטלה קאמר?	מתקיף לה רב ששת:										!		נב:
(קהלת ז) טובה חכמה עם נחלה, ולא שמיע ליה הא:	קרי רמי בר חמא עליה דרב ששת:										!	◇	נב:
מאי חזרין - חזרין לבטלה.	דכי אתי רבין אמר רבי יוחנן, ואמרי לה ר' אלעזר אמר משום רבי אלעזר בן שמוע:										!	◇	נב:
היורש את אשתו יחזיר לבני וכל.	ר"י בן ברוקה:											■	נב: <
מאי קסבר?												^	נב:
אי קסבר ירושת הבעל דאורייתא												!	נב:
אמאי יחזיר לבני משפחה?												!	נב:
ואי קסבר ירושת הבעל דרבנן												!	נב:
דמים מאי עבדיתייהו?												!	נב:
לעולם קסבר ירושת הבעל דאורייתא, והכא במאי עסקינן - כגון שהורישתו אשתו בית הקברות, ומשום פגם משפחה אמור רבנן לשקול דמי וליהדר												!	◇
המוכר קברו ודרך קברו, מקום מעמדו, ובית הספדו, באים בני משפחה וקוברים אותו בעל כרחו משום פגם משפחה.	וכדתניא:											!	נב:
ומאי ינכה להם מן הדמים - דמי קבר אשתו.												!	◇
הדרן עלך יש בכור												◇	